

Pentru un preot iezuit a început viața

Marturia fostului preot romano-catolic

José Rico

După ce am fost timp de 19 ani în pericol de a suferi naufragiu ca preot romano-catolic, la data de 15 aprilie 1956 am ajuns pe țărmul liniștit al păcii cu Dumnezeu prin Iesus Cristos.

Printre motivele plecării mele din Spania natală a fost chemarea episcopilor sud-americani în fața răspândirii ca o avalanșă a protestantismului în America Latină. Există ceva în sufletul unui spaniol care îl face instinctiv să reacționeze împotriva protestantismului. De la domnia lui Carol al V-lea și Filip al II-lea înainte, istoria Spaniei este plină de războaie religioase, decrete referitoare la credință și Inchiziție. Astfel, când papa a spus clerului spaniol că America Latină este câmpul de misiune pentru preoții spanioli, am simțit lucrul acesta ca un semnal clar pentru mine. Pe lângă aceasta, doream să lucrez în acea parte a lumii pe care o iubeam, deși nu fusesem niciodată acolo, pentru că fusese odinioară cea mai prețioasă posesiune a imperiului nostru.

Am descoperit curând că America Latină este o lume nouă și diferită în orice sens al cuvântului. În Sao Paulo, Brazilia, mai târziu în Argentina și în final în Chile am văzut cum capelele protestante se înălțau alături de bisericile romano-catolice, cerând dreptul la recunoaștere socială. Din punctul meu de vedere părtinitor, acesta era un abuz intolerabil. Totuși, providența divină avea să aducă în scurtă vreme lumină minții mele în privința tuturor acestor lucruri.

„Cel care a început o lucrare bună...”

Am ajuns în Antofagasta (Chile), unde ca preot al catedralei aveam ocazii excelente de a-mi promova ideile antiprotetante. Când mi-au căzut în mâini câteva scrieri evanghelice, eram gata să încep lupta. Le-am citit cu dezgust. Mai târziu am citit câteva cărți protestante pe care am îndrăznit să le pun în biblioteca mea personală. Puțin câte puțin, un curent de simpatie a început să înlocuiască ura furibundă pe care o aveam până atunci împotriva protestantismului. Am înțeles cu claritate că protestantismul nu e ceea ce s-a zis că este, nici ceea ce se învață că e în sălile de curs ale instituțiilor romano-catolice de învățământ teologic. Cărțile evanghelice erau pline de o învățătură profundă scoasă din cărțile sfinte ale Bibliei. În exterior, nu puteam constata altă deosebire între cărțile protestante și cele romano-catolice decât faptul că celor protestante le lipsea avizul de tipărire *imprimi potest* al Vaticanului. Dar viața credincioșilor evanghelici se deosebea limpede de cea a unui catolic de rând și îmi doream ca credințioșii mei să ducă o viață la fel de morală și de corectă ca acești protestanți detestați.

Împrejurări neprevăzute au dus la plecarea mea din Chile în Bolivia. Câteva luni mai târziu am fost numit în onorabila funcție de Consilier Național al organizației studențești romano-catolice numită JEC. Numirea a fost făcută și semnată de arhiepiscopul din La Paz. Marea responsabilitate care apăsa acum asupra mea a

întârziat pentru o vreme procesul care începuse în sufletul meu de apropiere de protestantism. Dar Dumnezeu a continuat lucrarea pe care o începuse, iar eu aveam ocazia nu numai de a citi cărți și tractate evanghelice, ci și de a cunoaște câțiva evanghelici convinși.

Însuși Cristos ne-a ispășit păcatele

Credința mea romano-catolică și funcția de preot erau aproape de naufragiu, și eu încercam din răputeri să le salvez. La urma urmei, toate acestea puteau fi doar o ispită diabolică, cum auzisem că se întâmplase în cazuri similare. Am scris o carte cu titlul *Preotul și hostia*. Ea a rămas nepublicată, deși avea aprobarea oficială a diocezei. Am făcut apel la Epistola către Evrei ca să primesc inspirație pentru scrierea cărții, dar n-am găsit acolo preoția romano-catolică pe care o căutam. Singurul preot despre care se vorbea era Iesus Cristos, care „*S-a arătat o singură dată la sfârșitul epocilor ca să înlăture păcatul prin sacrificiul Său*“ (Evrei 9:26). Apoi am citit în Evrei 10:17-18 despre imposibilitatea unei alte ofrande pentru păcat. Cum se face atunci că de la amvoanele romano-catolice se predică faptul că liturghia este reînnoirea lipsită de sânge a însuși sacrificiului de pe cruce, dacă această epistolă afirmă că nu există nicio posibilitate de repetare a ceea ce a făcut Cristos odată pentru totdeauna? Și ce valoare are un sacrificiu fără sânge dacă același scriitor afirmă că „*fără vărsare de sânge nu este iertare*“ (Evrei 9:22)? Din acest motiv, el spune că, după ce a făcut răscumpărarea eternă, Marele Preot etern al noului legământ S-a așezat la dreapta măreției în înălțime, unde mijloaște acum pentru noi în prezența lui Dumnezeu (Evrei 1:3; 7:25).

Când am sfârșit de studiat Epistola către Evrei, am simțit că parcă o mână invizibilă și atotputernică mă dezbracă de veșmintele și poziția mea de preot. Singura preoție care rămânea era cea pe care o descrie sfântul Petru: „*Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca o casă spirituală, o preoție sfântă, ca să oferiți sacrificii spirituale, plăcute lui Dumnezeu prin Iesus Cristos*“ (1.Petru 2:5). Este același lucru despre care vorbește și Epistola către Evrei: „*De aceea, prin El să oferim neîncetat lui Dumnezeu un sacrificiu de laudă, adică rodul buzelor noastre care mărturisesc Numele Lui*“ (Evrei 13:15).

Am văzut apoi inutilitatea și falsitatea purgatoriului, întrucât același scriitor spune că Iesus Cristos a făcut curățarea noastră prin faptul că și-a dat viața pe cruce, când „*El însuși ne-a curățat păcatele*“ (Evrei 1:3). Dacă Cristos ne curăță păcatele, cum se face că sufletele care sunt salvate acum trebuie să meargă în purgatoriu pentru a fi purificate? Ce fel de purgatoriu au romano-catolicii care nu este menționat nici măcar o singură dată în Biblie?

Iesus este singura Cale

După ce mi s-au deschis ochii asupra acestor lucruri, nu-mi mai lipsea decât ocazia de a atinge obiectivul care apărea de la distanță cu atâta claritate. Dumnezeu a intervenit ca să mă pună în contact cu un pastor tânăr, a cărui inteligență înnăscută se împletea cu o iubire profundă pentru Dumnezeu și o cunoaștere extraordinară a Sfințelor Scripturi. El se numea Samuel Joshua Smith și era directorul lui Indian Bible Institute din La Paz. Acesta a fost primul meu contact real și personal cu un „eretic“. Discuția cu el mi-a luminat mintea, mi-a împrăștiat îndoielile și mi-a însuflețit atât de mult inima, încât am prins curaj.

În ziua următoare l-am vizitat din nou pe Samuel. Când am vrut să-mi iau rămas-bun, el m-a întrebat: „Ce te împiedică să-L primești pe Cristos ca pe singurul și atotsuficientul tău Salvator?” Am simțit că inima mi se înmoaie și aproape se înăbușă de fericire, în timp ce pe obraz se scurgeau lacrimi. Nu aveam nevoie de nimic altceva: L-am primit cu o convingere deplină.

Cristos a devenit „singurul” meu Salvator, căci nimeni altcineva n-a murit pe cruce pentru mine. De asemenea, El a devenit Salvatorul meu „atotsuficient”, pentru că sângele Său este atotputernic să-mi spele păcatele din suflet. Ce ineficiente au fost ritualurile, ceremoniile și tradițiile omenști ale Bisericii Romano-catolice ca să-mi curețe sufletul pentru Dumnezeu! De abia acum am înțeles ce a vrut Iesus să spună când a zis: „*Eu sunt Calea și Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*” (Ioan 14:6). Am cerut iertare pentru că am rătăcit atâția ani pe căi greșite, și acum eram hotărât să merg pe Calea care este Cristos Iesus.

Din acest moment am știut că sunt o creație nouă în Cristos Iesus (2.Corinteni 5:17). Mi-am dat seama în același timp că Dumnezeu mă îndreptățise și-mi ridicase povara enormă de pe inimă, povară care mă apăsase fără milă până în clipa aceea. Da, „*am trecut din moarte la viață*” (1.Ioan 3:14).

Trebuia să mai exercit încă două dintre activitățile normale din Biserica Romano-catolică. Era important să evaluez toate detaliile înainte de a face un pas definitiv. Aceste luni au fost cele mai întunecate din viața mea, dar Dumnezeu a rupt în final lanțurile care mă ținuseră prizonier atâta vreme. Într-o după-amiază frumoasă am ajuns la biserica evanghelică din Miraflores, La Paz. Mi-am dat jos repede haina preotească și apoi, îmbrăcat în haine civile, am băut o cană de ceai și am intrat într-o discuție simplă, spirituală, cordială cu frații. Mi se părea că-i cunosc de-o viață.

Așa a căzut cortina și a pus capăt tragediei pe care o trăisem în cei 19 ani lungi în care fusesem preot romano-catolic.

José Rico vorbea fluent spaniola, portugheza și engleza. El a lucrat activ ca evanghelist printre vorbitorii de limbă spaniolă și a lucrat ca pastor într-o biserică locală din Othello, Nebraska, SUA.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluată din cartea
Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I

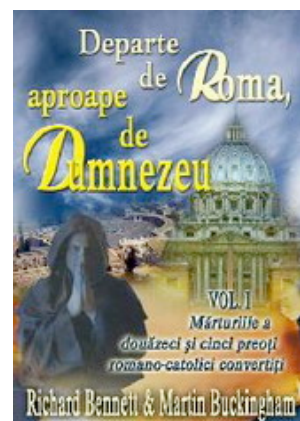
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch